

periodens udløb og i op til et år efter gyldighedsperiodens udløb.

Af *stk. 2* fremgår det, at betingelserne for genindløselighed klart skal fremgå af aftalen mellem udstederen og ihændehaveren. I aftalen kan fastsættes, at elektroniske penge med en værdi på under 25 kr. ikke kan genindløses. Bestemmelsen gælder for udstedere af elektroniske penge, samt pengeinstitutter der udsteder elektroniske penge.

Til §§ 311 og 312

Bestemmelserne er en delvis videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende lov om udstedere af elektroniske penge. Bestemmelserne er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiverne på det finansielle område, jf. bilag A.

Det foreslås i § 311, at bestemmelserne om tilladelse til at udøve finansiel virksomhed og muligheden for at udøve virksomhed gennem en filial eller som grænseoverskridende tjenesteydelse finder anvendelse for udstedere af elektroniske penge med de afvigelser, der er nævnt i § 312. Herved får udstedere af elektroniske penge mulighed for at operere i lande inden for EU og i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, når de har fået tilladelse i ét land.

§ 13, som § 311 henviser til, indeholder et forbud mod at anvende immaterielle aktiver til indbetaling af aktiekapitalen. Denne bestemmelse er ny og foreslås indført som et led i harmoniseringen af bestemmelserne for virksomheder omfattet af lovforslaget.

§§ 14 og 15, som § 311 henviser til, beskriver betingelserne for at få en tilladelse som finansiel virksomhed og registreringen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Bestemmelserne svarer ikke fuldstændig til den gældende bestemmelse i § 6 i lov om banker og sparekasser m.v. Der henvises til bemærkningerne til §§ 14 og 15.

Det foreslås i *stk. 2*, at en ansøgning om tilladelse til at udstede elektroniske penge, skal indeholde oplysninger om det forventede mål for de finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriede elektroniske pengebeløb efter seks måneder. Oplysningerne bruges til at beregne solvenskravet, jf. § 316, *stk. 2*.

Henvisningen til § 30, *stk. 1, 4, 5, 9 og 10* og § 31, *stk. 1*, betyder, at udstedere inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan virke her i landet gennem filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser. Bestemmelserne fastsætter de procedurer, efter hvilke en udenlandsk udsteder, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union,

kan påbegynde virksomhed gennem en filial her i landet eller ved udbud af tjenesteydelser. Reglerne er fastsat på grundlag af direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag A.

Det fremgår af § 312, at den udenlandsk udsteder kun kan udstede elektroniske penge her i landet. Det er en betingelse, at den udenlandske udsteder i hjemlandet har tilladelse til at udstede elektroniske penge.

En filial kan påbegynde sin virksomhed 2 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse, bilagt de i § 30, *stk. 4 og 5*, nævnte oplysninger, fra hjemlandets tilsynsmyndigheder om, at en udsteder ønsker at oprette en filial her i landet for at udøve virksomhed. Finanstilsynet har således en frist på 2 måneder til at tilrettelægge sin del af tilsynet med filialen samt fastlægge eventuelle vilkår for udøvelse af virksomhed begrundet i samfundsmæssige interesser.

Efter den gældende lov om udstedere af elektroniske penge kan udstedere inden for Den Europæiske Union eller inden for lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, også virke her i landet gennem et repræsentationskontor. Det foreslås imidlertid at ophæve bestemmelserne om repræsentationskontorer. De eksisterende bestemmelser om repræsentationskontorer indebærer alene, at Finanstilsynet foretager en registrering af de repræsentationskontorer, der findes her i landet. Da repræsentationskontorerne alene må drive virksomhed i form af henvisning til moderudstederen, indebærer registreringen ikke, at der skal føres tilsyn med repræsentationskontorerne. Denne registreringsordning foreslås ophævet, idet ordningen sjældent anvendes i praksis.

Gennem henvisningen til §§ 38, *stk. 1, nr. 1-4*, *stk. 2*, *stk. 3, 1. pkt.* og *stk. 4-7* og § 39, *stk. 1, 1. pkt.*, og § 39, *stk. 2, 1. pkt.*, fastsættes proceduren for danske udsteders etablering af filialer eller udbud af tjenesteydelser i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. I forhold til de gældende bestemmelser i lov om banker og sparekasser m.v. indeholder § 38 et nyt *stk. 7*. Endvidere henvises der til § 40, som er ny. Bestemmelserne foreslås indført som et led i harmoniseringen af bestemmelserne for virksomheder omfattet af forslaget.

Bestemmelserne giver Finanstilsynet indsigt i udstederens aktiviteter i udlandet og gør det muligt at tilrettelægge tilsynet med aktiviteterne, inden de påbegyndes, herunder aftale det nødvendige samarbejde med udstederen og det pågældende lands tilsynsmyndigheder.